

34

USTAWA

z dnia 29 grudnia 1992 r.

o radiofonii i telewizji.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Zadaniem radiofonii i telewizji jest:

- 1) dostarczanie informacji,
- 2) udostępnianie dóbr kultury i sztuki,
- 3) ułatwianie korzystania z oświaty i dorobku nauki,
- 4) dostarczanie rozrywki,
- 5) popieranie krajowej twórczości audiowizualnej.

2. Odbiór programów krajowych i zagranicznych przeznaczonych przez nadawców do powszechnego odbioru jest wolny, z zachowaniem warunków określonych przepisami prawa.

Art. 2. 1. Prawo rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przysługuje jednostkom publicznej radiofonii i telewizji oraz osobom, które uzyskały koncesję na taką działalność.

2. Ustawy nie stosuje się do:

- 1) programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego wyłącznie w obrębie jednego budynku,
- 2) programu rozpowszechnianego lub rozprowadzanego w systemie, w którym urządzenia nadawcze i odbiorcze należą do tej samej osoby, prowadzącej działalność gospodarczą lub inną zarejestrowaną działalność publiczną, a treść programu ogranicza się do spraw związanych z tą działalnością i jest adresowana do pracowników lub innego określonego kręgu osób związanych z nadawcą,
- 3) programu rozprowadzanego w sieci kablowej, jeżeli liczba indywidualnych odbiorców nie przekracza 250.

Art. 3. Do radiofonii i telewizji stosuje się przepis prawa prasowego, o ile ustawa nie stanowi inaczej.**Art. 4.** W rozumieniu ustawy:

- 1) nadawcą jest osoba, która tworzy lub zestawia programy i rozpowszechnia je lub przekazuje innym osobom w celu rozpowszechnienia w całości i bez zmian,
- 2) rozpowszechnianiem jest:
 - a) bezprzewodowa emisja programu do równoczesnego, powszechnego odbioru (system powszechnego odbioru),
 - b) wprowadzanie programu do sieci kablowej (system zbiorowego odbioru),

- 3) rozprowadzaniem jest przejmowanie w całości i bez zmian programu nadawcy krajowego i zagranicznego, rozpowszechnianego do powszechnego odbioru, i równoczesne jego rozpowszechnianie,
- 4) programem jest uporządkowany zestaw audycji radiowych lub telewizyjnych, regularnie rozpowszechniany, pochodzący od jednego nadawcy,
- 5) audycją jest część programu radiowego lub telewizyjnego, stanowiąca odrębną całość ze względu na treść, przeznaczenie lub autorstwo zawartych w niej przekazów,
- 6) reklamą jest każdy przekaz zmierzający do promocji sprzedaży albo innych form korzystania z towarów lub usług, popierania określonych spraw lub idei albo do osiągnięcia innego efektu pożądanego przez reklamodawcę, nadawany za opłatą lub za inną formą wynagrodzenia,
- 7) sponsorem jest osoba, nie będąca nadawcą lub producentem audycji, która pośrednio lub bezpośrednio finansuje w całości lub w części tworzenie audycji w celu upowszechnienia swej nazwy, firmy lub znaku towarowego,
- 8) odbiornikiem radiofonicznym albo telewizyjnym jest urządzenie techniczne dostosowane do odbioru programu,
- 9) przekazem tekstowym jest zbiór tekstów i nieruchomych obrazów, rozpowszechnianych za pomocą sygnału telewizyjnego równocześnie z programem.

Rozdział 2

Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji

Art. 5. Tworzy się Krajową Radę Radiofonii i Telewizji, zwaną dalej „Krajową Radą”, jako organ państwowy właściwy w sprawach radiofonii i telewizji.**Art. 6.** 1. Krajowa Rada stoi na straży wolności słowa w radiu i telewizji, samodzielności nadawców i interesów odbiorców oraz zapewnia otwarty i pluralistyczny charakter radiofonii i telewizji.

2. Do zadań Krajowej Rady należy w szczególności:

- 1) projektowanie w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów kierunków polityki państwa w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 2) określanie, w granicach upoważnień ustawowych, warunków prowadzenia działalności przez nadawców,

- 3) podejmowanie, w zakresie przewidzianym ustawą, rozstrzygnięć w sprawach koncesji na rozpowszechnianie i rozprowadzanie programów,
- 4) sprawowanie w granicach określonych ustawą kontroli działalności nadawców,
- 5) organizowanie badań treści i odbioru programów radiowych i telewizyjnych,
- 6) określanie opłat abonamentowych, opłat za udzielenie koncesji oraz wpis do rejestru,
- 7) opiniowanie projektów aktów ustawodawczych oraz umów międzynarodowych dotyczących radiofonii i telewizji,
- 8) inicjowanie postępu naukowo-technicznego i kształcenia kadr w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 9) organizowanie i inicjowanie współpracy z zagranicą w dziedzinie radiofonii i telewizji,
- 10) współpraca z właściwymi organizacjami i instytucjami w zakresie ochrony praw autorskich, praw wykonawców, praw producentów oraz nadawców programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 7. 1. W skład Krajowej Rady wchodzi dziewięciu członków powoływanych: 4 przez Sejm, 2 przez Senat i 3 przez Prezydenta, spośród osób wyróżniających się wiedzą i doświadczeniem w zakresie środków masowego przekazu.

2. Przewodniczącego Krajowej Rady powołuje Prezydent z grona członków Rady.

3. Krajowa Rada wybiera ze swego grona, na wniosek Przewodniczącego, zastępcę Przewodniczącego Krajowej Rady.

4. Kadencja członków Krajowej Rady trwa 6 lat, licząc od dnia powołania, przy czym co dwa lata kończy się kadencja jednej trzeciej członków. Członkowie Krajowej Rady pełnią swe funkcje do czasu powołania ich następców.

5. Członek Krajowej Rady nie może być powołany na kolejną pełną kadencję.

6. Organ uprawniony do powołania członka Krajowej Rady może go odwołać wyłącznie w przypadku:

- 1) gdy sam zrzeknie się swej funkcji,
- 2) ciężkiej choroby, uniemożliwiającej sprawowanie funkcji,
- 3) skazania prawomocnym wyrokiem za popełnienie przestępstwa z winy umyślnej,
- 4) rażącego naruszenia przepisów ustawy.

7. W przypadku odwołania członka lub jego śmierci przed upływem kadencji, właściwy organ powołuje nowego członka Krajowej Rady na okres do końca tej kadencji.

Art. 8. 1. Zakład pracy zatrudniający członka Krajowej Rady udzieli mu, na jego wniosek, urlopu bezpłatnego na

czas sprawowania funkcji. Okres urlopu wlicza się do stażu pracy, od którego zależą uprawnienia wynikające ze stosunku pracy.

2. Członkom Krajowej Rady przysługuje wynagrodzenie, którego wysokość określa Prezydent.

3. W okresie kadencji członków Krajowej Rady ulega zawieszeniu ich członkostwo:

- 1) w partiach politycznych,
- 2) we władzach krajowych stowarzyszeń, związków zawodowych, związków pracodawców, organizacji kościelnych lub związków wyznaniowych.

4. Nie można łączyć funkcji członka Krajowej Rady z prowadzeniem działalności nadawcy lub producenta radiowego i telewizyjnego, zatrudnieniem u nadawcy lub producenta radiowego i telewizyjnego, posiadaniem udziałów albo akcji spółki będącej nadawcą lub producentem radiowym i telewizyjnym oraz z zatrudnieniem w administracji państwowej i samorządowej.

Art. 9. 1. Na podstawie ustaw i w celu ich wykonania Krajowa Rada wydaje rozporządzenia i uchwały.

2. Krajowa Rada podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów ustawowej liczby członków.

3. Krajowa Rada uchwała regulamin swych obrad.

Art. 10. 1. Przewodniczący Krajowej Rady kieruje jej pracami, reprezentuje Krajową Radę oraz wykonuje zadania określone w ustawie.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może żądać od nadawcy przedstawienia materiałów, dokumentów i udzielenia wyjaśnień w zakresie niezbędnym dla kontroli zgodności działania nadawcy z przepisami ustawy i warunkami koncesji.

3. Przewodniczący Krajowej Rady może wezwać nadawcę do zaniechania działań w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów, jeżeli naruszają one przepisy ustawy, uchwały Krajowej Rady lub warunki koncesji.

4. Przewodniczący Krajowej Rady na podstawie uchwały tej Rady może wydać decyzję nakazującą zaniechanie przez nadawcę działań w zakresie, o którym mowa w ust. 3.

5. Przepisy ust. 2—4 stosuje się odpowiednio do rozprowadzania programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 11. 1. Krajowa Rada wykonuje swoje zadania przy pomocy Biura Krajowej Rady.

2. Organizację i tryb działania Biura Krajowej Rady określa regulamin uchwalany przez Krajową Radę.

3. Koszty działalności Krajowej Rady i Biura Krajowej Rady są pokrywane z budżetu państwa.

4. Do pracowników Biura Krajowej Rady stosuje się przepisy o pracownikach urzędów państwowych.

Art. 12. 1. Krajowa Rada przedstawia corocznie Sejmowi, Senatowi i Prezydentowi sprawozdanie ze swej działalności oraz informację o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

2. Krajowa Rada przedstawia corocznie Prezesowi Rady Ministrów informację o swojej działalności oraz o podstawowych problemach radiofonii i telewizji.

3. Sejm i Senat uchwałami przyjmują lub odrzucają sprawozdanie, o którym mowa w ust. 1. Uchwała o przyjęciu sprawozdania może zawierać uwagi i zastrzeżenia.

4. W wypadku odrzucenia sprawozdania przez Sejm i Senat kadencja wszystkich członków Krajowej Rady wygasa w ciągu 14 dni, liczonych od dnia ostatniej uchwały, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Wygaśnięcie kadencji Krajowej Rady nie następuje, jeżeli nie zostanie potwierdzone przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Rozdział 3

Programy radiowe i telewizyjne

Art. 13. 1. Nadawca kształtuje program samodzielnie w zakresie zadań określonych w art. 1 ust. 1 i ponosi odpowiedzialność za jego treść.

2. Przepis ust. 1 nie narusza odpowiedzialności innych osób za treść poszczególnych audycji.

Art. 14. 1. Nałożenie na nadawcę obowiązku lub zakazu rozpowszechniania określonej audycji lub przekazu może nastąpić wyłącznie na podstawie ustawy.

2. Audycje i przekazy nie pochodzące od nadawcy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób nie budzący wątpliwości, że nie pochodzą od nadawcy.

Art. 15. 1. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, minimalny udział w programie, nie mniejszy jednak niż 30% rocznego czasu nadawania programu, z wyłączeniem czasu przeznaczanego na dzienniki, transmisje sportowe, reklamy, teleturnieje i przekazy tekstowe, audycji wytworzonych przez producentów krajowych, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów.

2. Nadawcy przeznaczają co najmniej 10% rocznego czasu nadawania programu, z wyłączeniem czasu przeznaczanego na dzienniki, transmisje sportowe, reklamę, teleturnieje i przekazy tekstowe, na audycje wytworzone przez producentów krajowych innych niż nadawca. Organ koncesyjny może ustalić w koncesji wyższy minimalny udział tych audycji w czasie antenowym, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów.

3. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, minimalny udział w programie audycji wytworzonych

przez producentów europejskich, z uwzględnieniem charakteru poszczególnych nadawców i ich programów.

Art. 16. 1. Reklamy powinny być wyraźnie wyodrębnione w programie i oznaczone w sposób nie budzący wątpliwości, że są reklamami i nie pochodzą od nadawcy.

2. Reklamy nie powinny zajmować więcej niż 15% dziennego czasu nadawania programu i nie więcej niż 12 minut w ciągu godziny.

3. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, w ramach ustalonych w ust. 2, dopuszczalny wymiar czasowy reklam w programach publicznej radiofonii i telewizji.

4. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, zasady działalności reklamowej w programach radiofonii i telewizji. Przepisy art. 10 ust. 3 i 4 oraz art. 14 stosuje się odpowiednio.

Art. 17. 1. Audycje sponsorowane powinny być oznaczone przez wskazanie sponsora przed rozpoczęciem audycji lub po jej zakończeniu.

2. Sponsor nie może wpływać na treść audycji w sposób ograniczający samodzielność nadawcy. Sponsorowanie nie uwalnia nadawcy od odpowiedzialności za treść audycji.

3. Krajowa Rada może zakazać, w drodze rozporządzenia, sponsorowania określonych audycji lub określonych sposobów sponsorowania.

Art. 18. 1. Audycje nie mogą propagować działań sprzecznych z prawem, z polską racją stanu oraz postaw i poglądów sprzecznych z moralnością i dobrem społecznym.

2. Audycje powinny szanować uczucia religijne odbiorców, a zwłaszcza respektować chrześcijański system wartości.

3. Audycje, które mogą zagrażać psychicznemu, uczuciowemu lub fizycznemu rozwojowi dzieci i młodzieży, nie mogą być rozpowszechniane między godziną 6 rano a godziną 23.

4. Krajowa Rada może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady rozpowszechniania audycji określonych w ust. 3.

Art. 19. 1. Działalność nadawcy polegająca na tworzeniu i zestawianiu programu prowadzona jest w formie redakcji w rozumieniu przepisów prawa prasowego.

2. Do przekazów tekstowych stosuje się odpowiednio przepisy o tworzeniu i rozpowszechnianiu programów radiowych i telewizyjnych.

Art. 20. 1. Nadawca utrzuła audycje na odpowiednich nośnikach i przechowuje je przez okres 21 dni od dnia rozpowszechnienia audycji. Po upływie tego okresu przechowuje się zapisy audycji będących przedmiotem postępowania przed organami państwowymi do czasu zakończenia tego postępowania.

2. Osobie, która twierdzi, że treść audycji narusza jej prawa, należy na jej pisemny wniosek i na koszt nadawcy udostępnić zapis audycji lub wydać taki zapis na jej koszt, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku.

3. W przypadku odmowy udostępnienia zapisu audycji, osobie, o której mowa w ust. 2, służy prawo do dochodzenia roszczenia o udostępnienie zapisu na drodze sądowej; sądem właściwym w tych sprawach jest sąd wojewódzki.

Rozdział 4

Publiczna radiofonia i telewizja

Art. 21. 1. Do zadań publicznej radiofonii i telewizji należy w szczególności:

- 1) tworzenie i rozpowszechnianie ogólnokrajowych i regionalnych programów radiowych i telewizyjnych,
- 2) budowa i eksploatacja nadawczych i przekaźnikowych stacji radiowych i telewizyjnych,
- 3) rozpowszechnianie przekazów tekstowych,
- 4) prowadzenie prac nad nowymi technikami tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych,
- 5) prowadzenie działalności produkcyjnej, usługowej i handlowej związanej z twórczością audiowizualną, w tym eksportu i importu,
- 6) popieranie twórczości artystycznej, literackiej, naukowej oraz działalności oświatowej,
- 7) tworzenie i udostępnianie programów edukacyjnych na użytek środowisk polonijnych oraz Polaków zamieszkałych za granicą.

2. Programy publicznej radiofonii i telewizji powinny:

- 1) kierować się odpowiedzialnością za słowo i dbać o dobre imię publicznej radiofonii i telewizji,
- 2) rzetelnie ukazywać całą różnorodność wydarzeń i zjawisk w kraju i za granicą,
- 3) sprzyjać swobodnemu kształtowaniu się poglądów obywateli oraz formowaniu się opinii publicznej,
- 4) umożliwiać obywatelom i ich organizacjom uczestniczenie w życiu publicznym poprzez prezentowanie zróżnicowanych poglądów i stanowisk oraz wykonywanie prawa do kontroli i krytyki społecznej,
- 5) służyć rozwojowi kultury, nauki i oświaty, ze szczególnym uwzględnieniem polskiego dorobku intelektualnego i artystycznego,
- 6) respektować chrześcijański system wartości, za podstawę przyjmując uniwersalne zasady etyki,
- 7) służyć umacnianiu rodziny,
- 8) służyć zwalczaniu patologii społecznych,
- 9) uwzględniać potrzeby mniejszości narodowych i grup etnicznych.

Art. 22. 1. Organy państwowe mogą podejmować decyzje w sprawach działalności jednostek publicznej radiofonii i telewizji tylko w przypadkach przewidzianych ustawami.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji umożliwiają naczelnym organom państwowym bezpośrednią prezentację oraz wyjaśnianie polityki państwa.

Art. 23. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji stwarzają partiom politycznym możliwość przedstawienia stanowiska w węzłowych sprawach publicznych.

2. Uprawnienia przewidziane w ust. 1 stosuje się odpowiednio do ogólnokrajowych organizacji związków zawodowych i związków pracodawców.

3. Tryb postępowania w sprawach, o których mowa w ust. 1 i 2, określa, w drodze rozporządzenia, Krajowa Rada.

Art. 24. 1. Partiom politycznym i innym organizacjom uczestniczącym w wyborach do Sejmu, Senatu i samorządu terytorialnego zapewnia się możliwość rozpowszechniania audycji wyborczych w programach publicznej radiofonii i telewizji na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do wyborów na urząd Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 25. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji mogą tworzyć i rozpowszechniać programy dla odbiorców za granicą w języku polskim i w innych językach.

2. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji są obowiązane tworzyć i rozpowszechniać audycje oświatowe dla szkół i innych placówek oświatowo-wychowawczych.

3. Audycje oświatowe powinny odpowiadać wymogom zawartym w szkolnych programach nauczania.

4. Koszty tworzenia audycji, o których mowa w ust. 1 i 2, są pokrywane z dotacji budżetu państwa.

5. Zakres i sposób prowadzenia działalności przewidzianej w ust. 1 i 2 oraz zasady pokrywania jej kosztów są określane w formie porozumień zawieranych między ministrami właściwymi odpowiednio w sprawach zagranicznych i edukacji narodowej oraz jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.

Art. 26. 1. Jednostki publicznej radiofonii i telewizji działają wyłącznie w formie jednoosobowej spółki akcyjnej Skarbu Państwa, zwanej dalej „spółką”.

2. Telewizję publiczną tworzy spółka „Telewizja Polska — Spółka Akcyjna”, zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów I i II oraz regionalnych programów telewizyjnych.

3. Radiofonię publiczną tworzą:

- 1) spółka „Polskie Radio — Spółka Akcyjna”, zawiązana w celu tworzenia i rozpowszechniania ogólnokrajowych programów radiowych,

2) spółki zawiązane w celu tworzenia i rozpowszechniania regionalnych programów radiowych, zwane dalej „spółkami radiofonii regionalnej”.

4. Do spółek wymienionych w ust. 2 i 3 stosuje się, z zastrzeżeniem art. 27—30 ustawy, przepisy Kodeksu handlowego, z wyjątkiem przepisów art. 313 i 396.

5. Przewodniczący Krajowej Rady, w porozumieniu z Ministrem Łączności, przydziela spółkom częstotliwości niezbędne do wykonywania ich ustawowych zadań.

6. Minister Łączności przekazuje Krajowej Radzie dla spółek tworzących i rozpowszechniających:

- 1) ogólnokrajowe programy telewizyjne — częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programu „Telewizja Polska I” i „Telewizja Polska II”,
- 2) ogólnokrajowe programy radiowe — częstotliwości niezbędne do pokrycia kraju zasięgiem odbioru programu pierwszego, drugiego, trzeciego i czwartego oraz częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania programów radiowych dla odbiorców za granicą,
- 3) regionalne programy telewizyjne — częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów telewizyjnych,
- 4) regionalne programy radiowe — częstotliwości niezbędne do rozpowszechniania regionalnych programów radiowych.

Art. 27. 1. Zarząd spółki liczy od jednego do pięciu członków.

2. Członków zarządu, w tym prezesa zarządu, powołuje i odwołuje rada nadzorcza większością dwóch trzecich głosów w obecności co najmniej trzech czwartych jej członków.

3. Kadencja zarządu trwa cztery lata.

Art. 28. 1. Rada nadzorcza liczy od pięciu do dziewięciu członków. Członków rady nadzorczej powołuje Krajowa Rada, z wyjątkiem jednego, którego powołuje Minister Finansów.

2. Rada nadzorcza podejmuje uchwały bezwzględną większością głosów w obecności co najmniej połowy składu rady.

3. Rada nadzorcza wybiera ze swego grona przewodniczącego.

4. Rada nadzorcza uchwała regulamin określający tryb jej działania.

5. Kadencja rady nadzorczej trwa trzy lata.

6. Zgody rady nadzorczej wymaga:

- 1) nawiązywanie i rozwiązywanie stosunku pracy z osobami zajmującymi stanowiska kierownicze określone w statucie spółki,

2) zawarcie lub przystąpienie przez spółkę do umowy zbiorowej z przedstawicielami pracowników,

3) zawiązanie bądź przystąpienie do spółki innej niż spółka, o której mowa w art. 26 ust. 1, a także nabycie lub zbycie udziałów albo akcji w takiej spółce,

4) zbycie lub obciążenie nieruchomości.

7. Statut spółki określa zasady powoływania i funkcjonowania rady programowej jako organu opiniodawczo-doradczego zarządu w sprawach programowych. Rada programowa reprezentuje ugrupowania parlamentarne oraz społeczne interesy i oczekiwania związane z działalnością programową spółki.

Art. 29. 1. W walnym zgromadzeniu Skarb Państwa reprezentowany jest przez Ministra Finansów.

2. Zarząd spółki nie jest związany poleceniami i zakazami ustanowionymi przez walne zgromadzenie, jeżeli dotyczą one treści programu.

3. Zmiana statutu spółki wymaga uprzedniej zgody Krajowej Rady.

Art. 30. 1. Tworzenie i rozpowszechnianie regionalnych programów telewizji publicznej należy do terenowych oddziałów spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2.

2. Statut spółki określa zakres działania i zadania terenowego oddziału spółki.

3. Działalnością terenowego oddziału spółki kieruje dyrektor powoływany przez radę nadzorczą na wniosek zarządu spółki.

4. Organem opiniodawczo-doradczym dyrektora terenowego oddziału spółki jest rada programowa oddziału.

5. Krajowa Rada, na wniosek zarządu spółki, po zasięgnięciu opinii dyrektorów terenowych oddziałów, określi minimalny udział audycji tworzonych przez terenowe oddziały spółki w poszczególnych programach ogólnokrajowych.

6. Krajowa Rada ustala minimalny udział terenowych oddziałów spółki we wpływach z opłat, o których mowa w art. 48 i 49.

Art. 31. 1. Przychodami spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, są wpływy pochodzące:

- 1) z opłat abonamentowych, odsetek za zwłokę w ich uiszczaniu oraz kar za używanie nie zarejestrowanych odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych, z zastrzeżeniem przepisu art. 50 ust. 1,
- 2) z obrotu prawami do audycji,
- 3) z reklam i audycji sponsorowanych,
- 4) z innych źródeł.

2. Przychodami spółek mogą być również dotacje z budżetu państwa.

3. Akcjonariuszom spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, nie przysługuje prawo do udziału w zysku.

Art. 32. W celu realizacji zadań radiofonii i telewizji publicznej spółki mogą tworzyć, za zgodą Krajowej Rady, podmioty gospodarcze przewidziane przepisami prawa.

Rozdział 5

Koncesje na rozpowszechnianie programów

Art. 33. 1. Rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych, z wyjątkiem programów publicznej radiofonii i telewizji, wymaga uzyskania koncesji.

2. Organem właściwym w sprawach koncesji jest Przewodniczący Krajowej Rady.

3. Przewodniczący Krajowej Rady podejmuje decyzję w sprawie koncesji na podstawie uchwały Krajowej Rady. Decyzja w tej sprawie jest ostateczna.

Art. 34. 1. Przewodniczący Krajowej Rady w porozumieniu z Ministrem Łączności ogłasza w drukowanych dziennikach prasowych informacje o możliwościach uzyskania koncesji na rozpowszechnianie programów radiowych i telewizyjnych oraz ustala termin, nie krótszy niż 3 miesiące od dnia ogłoszenia, do składania wniosków o udzielenie koncesji.

2. Przewodniczący Krajowej Rady podaje do publicznej wiadomości listę wnioskodawców uczestniczących w postępowaniu o udzielenie koncesji. W przypadku złożenia większej liczby wniosków, przekraczających istniejące możliwości rozpowszechniania programów, są one rozpatrywane w ramach jednego postępowania.

Art. 35. 1. Koncesja może być udzielona osobie fizycznej, posiadającej obywatelstwo polskie równocześnie ze stałym miejscem zamieszkania w Polsce, lub osobie prawnej, która ma stałą siedzibę w Polsce.

2. Koncesja dla spółki z udziałem podmiotów zagranicznych może być udzielona, jeżeli:

- 1) udział podmiotów zagranicznych w kapitale zakładowym lub akcyjnym spółki nie przekracza 33%,
- 2) umowa lub statut spółki przewidują:
 - a) że członkami zarządu spółki i rady nadzorczej będą w większości obywatele polscy zamieszkali w Polsce,
 - b) że w zgromadzeniu wspólników lub w walnym zgromadzeniu udział głosów podmiotów zagranicznych i podmiotów kontrolowanych przez podmioty zagraniczne nie może przekroczyć 33%.

Art. 36. 1. W postępowaniu o udzielenie koncesji ocenia się w szczególności:

- 1) stopień zgodności zamierzonej działalności programowej z zadaniami określonymi w art. 1 ust. 1 ustawy,

z uwzględnieniem stopnia realizacji tych zadań przez innych nadawców działających na obszarze objętym koncesją,

- 2) możliwości dokonania przez wnioskodawcę koniecznych inwestycji i finansowania programu,
- 3) przewidywany udział w programie audycji wytworzonych przez nadawcę lub na jego zamówienie albo we współdziałaniu z innymi nadawcami,
- 4) przewidywany udział audycji wytworzonych przez producentów krajowych w programie,
- 5) dotychczasowe przestrzeganie przepisów dotyczących radiokomunikacji i środków masowego przekazu.

2. Koncesji nie udziela się, jeżeli rozpowszechnianie programów przez wnioskodawcę mogłoby spowodować:

- 1) zagrożenie interesów kultury narodowej, dobrych obyczajów i wychowania, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz naruszenie tajemnicy państwowej,
- 2) osiągnięcie przez wnioskodawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie.

3. Koncesja może być udzielona na okres nie krótszy niż 3 lata oraz nie dłuższy niż 10 lat w przypadku telewizji i 7 lat w przypadku radiofonii.

Art. 37. 1. Koncesja określa w szczególności:

- 1) osobę nadawcy, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania,
- 2) przedmiot działalności objętej koncesją,
- 3) sposób rozpowszechniania programu (rozsiewczy naziemny, rozsiewczy satelitarny, kablowy) oraz:

— dla rozpowszechniania rozsiewczego naziemnego:

- a) lokalizację stacji,
- b) wysokość zawieszenia anteny,
- c) moc nadajnika,
- d) zysk i charakterystykę promieniowania anteny,
- e) częstotliwość,
- f) polaryzację.

— dla rozpowszechniania rozsiewczego satelitarnego:

- g) nazwę wykorzystywanego satelity,
- h) położenie satelity na orbicie,
- i) częstotliwość,
- j) moc transpondera,

— dla rozpowszechniania kablowego:

- k) lokalizację stacji głównej,
- l) obszar objęty siecią kablową,

- 4) rodzaj programu i czas jego rozpowszechniania,
- 5) datę rozpoczęcia rozpowszechniania programu,
- 6) termin wygaśnięcia koncesji,
- 7) udział w programie audycji wytworzonych przez producentów krajowych.

2. Koncesja może określać inne warunki prowadzenia działalności, niezbędne dla realizacji przepisów ustawy.

3. Koncesja w zakresie określonym w ust. 1 pkt 3 jest udzielana w porozumieniu z Ministrem Łączności.

4. Krajowa Rada, po zasięgnięciu opinii Ministra Łączności, określi, w drodze rozporządzenia, dane, które powinien zawierać wniosek, oraz szczegółowy tryb postępowania w sprawach udzielania i cofania koncesji.

Art. 38. Koncesja może być cofnięta, jeżeli:

- 1) rozpowszechnianie programów powoduje zagrożenie interesów kultury narodowej, bezpieczeństwa i obronności państwa oraz narusza normy dobrego obyczajku,
- 2) rozpowszechnianie programów powoduje osiągnięcie przez nadawcę pozycji dominującej w dziedzinie środków masowego przekazu na danym terenie,
- 3) nastąpi przejęcie bezpośredniej lub pośredniej kontroli nad działalnością nadawcy przez inną osobę,
- 4) działalność objęta koncesją jest wykonywana w sposób sprzeczny z ustawą lub warunkami określonymi w koncesji,
- 5) osoba posiadająca koncesję nie rozpocznie działalności w terminie 3 miesięcy od daty określonej w koncesji lub nie prowadzi działalności przez okres dłuższy niż 3 miesiące, chyba że opóźnienie rozpoczęcia nadawania lub przerwa zostały spowodowane okolicznościami niezależnymi od nadawcy.

Art. 39. Koncesja na rozpowszechnianie programu telewizyjnego obejmuje również wykorzystanie sygnału telewizyjnego do rozpowszechniania przekazów tekstowych.

Art. 40. 1. Za udzielenie koncesji pobiera się opłatę, niezależnie od opłat za używanie urządzeń radiokomunikacyjnych oraz używanie częstotliwości, przewidzianych w ustawie o łączności.

2. Krajowa Rada w porozumieniu z Ministrem Finansów, uwzględniając charakter poszczególnych nadawców i ich programów, ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz może określić podmioty zwolnione od opłaty.

Rozdział 6

Rozprowadzanie programów w sieciach kablowych

Art. 41. 1. Rozprowadzanie programu wymaga zgłoszenia do rejestru.

2. Przepis ust. 1 nie dotyczy rozprowadzania ogólnokrajowych programów publicznej radiofonii i telewizji oraz innych programów nadawców krajowych, dostępnych na terenie objętym rozprowadzaniem za pomocą urządzeń odbiorczych powszechnego odbioru.

3. Organem rejestracyjnym jest Przewodniczący Krajowej Rady.

4. Do postępowania w sprawach rejestracji stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego, chyba że ustawa stanowi inaczej.

5. Rejestr jest jawny.

Art. 42. 1. Za wpis do rejestru pobiera się opłatę.

2. Krajowa Rada w porozumieniu z Ministrem Finansów ustala, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty, o której mowa w ust. 1, oraz może określać podmioty zwolnione od opłaty.

Art. 43. 1. Operator sieci kablowej wprowadza programy do sieci kablowej w następującej kolejności:

- 1) ogólnokrajowe programy radiofonii lub telewizji publicznej,
- 2) regionalne programy radiofonii lub telewizji publicznej,
- 3) inne programy nadawców krajowych i zagranicznych.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może, w uzasadnionych przypadkach, wydać decyzję zezwalającą na inną niż wymieniona w ust. 1 kolejność wprowadzania programów do sieci kablowej.

Art. 44. 1. Organ rejestracyjny dokonuje rejestracji rozprowadzania programu na podstawie zgłoszenia.

2. Operator sieci kablowej zgłasza rozprowadzanie programu do rejestracji nie później niż 2 miesiące przed rozpoczęciem rozprowadzania.

3. Zgłoszenie, o którym mowa w ust. 1, powinno:

- 1) wskazywać wnioskodawcę, jego siedzibę lub miejsce zamieszkania,
- 2) określać program przewidziany do rozprowadzania i jego nadawcę,
- 3) określać obszar, na którym program ma być rozprowadzany,
- 4) wykazać posiadanie przez wnioskodawcę uprawnień do używania urządzeń nadawczych i linii telekomunikacyjnych niezbędnych do rozprowadzania programu,
- 5) uprawdopodobnić, że rozprowadzanie programu nie będzie naruszało praw nadawcy programu.

4. Rozprowadzanie programu można rozpocząć, jeżeli organ rejestracyjny nie odmówił rejestracji w terminie 2 miesięcy od daty złożenia wniosku.

5. Operator sieci kablowej jest obowiązany zgłaszać organowi rejestracyjnemu, w ciągu 14 dni, zmiany stanu faktycznego i prawnego objętego rejestracją, powstałe po rejestracji. Do zgłaszania zmian stosuje się odpowiednio przepisy o rejestracji rozprowadzania programu.

Art. 45. 1. Organ rejestracyjny odmówi rejestracji rozprowadzania programu, jeżeli:

- 1) wnioskodawca nie ma uprawnień do używania urządzeń nadawczych i sieci telekomunikacyjnych,
- 2) program jest rozpowszechniany przez nadawcę z naruszeniem przepisów prawa,
- 3) rozprowadzanie programu byłoby sprzeczne z prawem,
- 4) wnioskodawca nie uprawdopodobni, że rozprowadzanie programu nie będzie naruszało praw nadawcy programu.

2. Organ rejestracyjny zakazuje operatorowi sieci kablowej rozprowadzania programów albo określonego programu, jeżeli:

- 1) rozprowadzanie programu narusza przepisy ustawy,
- 2) operator wprowadza zmiany do programu, rozpowszechnia go nie w całości lub nie równocześnie.
- 3) operator nie przestrzega ustawowej kolejności wprowadzania programów do sieci kablowej.

3. Odmowa rejestracji rozprowadzania programu oraz wydanie zakazu rozprowadzania następuje w formie decyzji administracyjnej, do której stosuje się odpowiednio przepis art. 33 ust. 3.

4. W przypadku wydania zakazu, o którym mowa w ust. 2, Przewodniczący Krajowej Rady z urzędu wykreśli wpis o rejestracji rozprowadzania programów lub programu z rejestru.

5. Wpis o rejestracji podlega wykreśleniu z urzędu w przypadku utraty przez operatora sieci kablowej uprawnień do używania urządzeń nadawczych i sieci telekomunikacyjnych wykorzystywanych do rozprowadzania programów.

Art. 46. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady prowadzenia rejestracji rozprowadzania programów w sieciach kablowych oraz wzór rejestru.

Art. 47. Do rozprowadzania programów w sposób bezprzewodowy stosuje się odpowiednio przepisy o udzieleniu koncesji na rozpowszechnianie programów.

Rozdział 7

Opłaty abonamentowe

Art. 48. 1. Za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych pobiera się opłaty abonamentowe.

2. Domniemywa się, że osoba, która posiada odbiornik radiofoniczny lub telewizyjny w stanie umożliwiającym natchmiastowy odbiór programu, używa tego odbiornika.

3. Krajowa Rada określa, w drodze rozporządzenia, wysokość opłaty abonamentowej za używanie odbiornika radiofonicznego oraz opłaty abonamentowej za używanie

odbiornika telewizyjnego albo odbiornika radiofonicznego i telewizyjnego, a także sposób i tryb wnoszenia tych opłat. Krajowa Rada może, ze względów społecznych, przyznać niektórym kategoriom osób zniżki lub zwolnienia od opłat abonamentowych.

4. Opłatę abonamentową uiszcza się za każdy odbiornik radiofoniczny i telewizyjny, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Niezależnie od liczby odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych używanych przez:

- 1) osoby fizyczne w tym samym gospodarstwie domowym lub w samochodzie stanowiącym ich własność,
- 2) publiczne zakłady opieki zdrowotnej, sanatoria, żłobki, publiczne jednostki organizacyjne systemu oświaty, państwowe szkoły wyższe i domy pomocy społecznej — w tym samym budynku, zespole budynków lub w samochodach będących w używaniu tych instytucji — uiszcza się tylko jedną z opłat, o której mowa w ust. 3.

6. Przepisy ust. 3—5 nie naruszają uprawnień w zakresie zwolnień od opłat abonamentowych wynikających z odrębnych ustaw.

Art. 49. 1. Odbiorniki radiofoniczne i telewizyjne podlegają, dla celów pobierania opłat abonamentowych za ich używanie, zarejestrowaniu w jednostkach nadzorowanych przez Ministra Łączności.

2. W przypadku stwierdzenia używania nie zarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego pobiera się opłatę w wysokości stanowiącej trzydziestokrotność miesięcznej opłaty abonamentowej obowiązującej w dniu stwierdzenia używania nie zarejestrowanego odbiornika.

3. Uiszczenie opłaty, o której mowa w ust. 2, nie zwalnia od obowiązku uiszczania bieżącej opłaty abonamentowej za okres od dnia stwierdzenia używania nie zarejestrowanego odbiornika.

4. Za zwłokę w uiszczaniu opłat abonamentowych pobiera się odsetki ustawowe.

5. Jednostki, o których mowa w ust. 1, pobierają opłaty abonamentowe i odsetki za zwłokę w uiszczaniu opłat i przekazują je na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady, z przeznaczeniem na cele określone w art. 50 ust. 1 — po potrąceniu umownego wynagrodzenia za te usługi.

6. Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady określi, w drodze rozporządzenia, jednostkę organizacyjną prowadzącą rejestrację, o której mowa w ust. 1, oraz warunki i tryb rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

Art. 50. 1. Wpływy, o których mowa w art. 48 ust. 1 i w art. 49 ust. 2 i 4, z wyłączeniem potrąceń przewidzianych w art. 49 ust. 5 i art. 51 ust. 5, są w całości przeznaczone na działalność jednostek publicznej radiofonii i telewizji.

2. Krajowa Rada ustala corocznie, nie później niż do dnia 30 czerwca, sposób podziału wpływów między jednostki publicznej radiofonii i telewizji w następnym roku kalendarzowym, w tym minimalny udział terenowych oddziałów spółek.

3. Przewodniczący Krajowej Rady przekazuje niezwłocznie jednostkom publicznej radiofonii i telewizji należne im udziały we wpływach.

Art. 51. 1. Kontrolę wykonywania obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych sprawuje Minister Łączności.

2. Minister Łączności, w drodze rozporządzenia, określi:

- 1) nadzorowane przez niego jednostki organizacyjne, których upoważnieni pracownicy mogą przeprowadzać kontrolę określoną w ust. 1, a kierownicy — wydawać decyzje, o których mowa w ust. 4, oraz ich właściwość miejscową,
- 2) wzór upoważnienia do wykonywania czynności kontrolnych oraz zasady i tryb wydawania upoważnień.

3. Do wykonywania kontroli określonej w ust. 1 stosuje się przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

4. W przypadku stwierdzenia używania nie zarejestrowanego odbiornika radiofonicznego lub telewizyjnego organ przeprowadzający kontrolę wydaje decyzję, w której nakazuje rejestrację odbiornika oraz ustala opłatę za używanie nie zarejestrowanego odbiornika zgodnie z zasadami określonymi w art. 49 ust. 2.

5. Połowa wpływów z opłat za używanie nie zarejestrowanych odbiorników stanowi dochód jednostek organizacyjnych wykonujących kontrolę obowiązku rejestracji odbiorników radiofonicznych i telewizyjnych.

6. Wpływy z opłat, o których mowa w ust. 4, pomniejszone o kwoty, o których mowa w ust. 5, są przekazywane na wyodrębniony rachunek Krajowej Rady, z przeznaczeniem na cele wskazane w art. 50 ust. 1.

7. Termin wykonania decyzji, o której mowa w ust. 4, wynosi 14 dni od dnia doręczenia decyzji. W razie niewykonania decyzji w tym terminie, stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

Rozdział 8

Odpowiedzialność prawna

Art. 52. 1. Kto rozpowszechnia program radiowy lub telewizyjny bez koncesji

— podlega karze pozbawienia wolności do lat 2, ograniczenia wolności albo grzywny.

2. Kto rozprowadza program radiowy lub telewizyjny bez rejestracji

— podlega karze pozbawienia wolności do roku, ograniczenia wolności albo grzywny.

Art. 53. 1. Jeżeli nadawca narusza obowiązek wynikający z art. 15 ust. 2, art. 16 ust. 1 i 2 lub z przepisów wydanych na podstawie art. 15 ust. 1 i 3, art. 16 ust. 3 i 4, art. 17 ust. 3 i art. 18 ust. 4, Przewodniczący Krajowej Rady może wydać decyzję nakładającą na nadawcę karę pieniężną w wysokości do 50% rocznej opłaty za używanie częstotliwości przeznaczonej do nadawania programu.

2. Przewodniczący Krajowej Rady może nałożyć karę, o której mowa w ust. 1, także w decyzji wydanej na podstawie art. 10 ust. 4.

3. Kara pieniężna jest płatna z dochodu po opodatkowaniu lub z innej formy nadwyżki przychodów nad wydatkami, zmniejszonej o podatki.

4. Kary pieniężnej nie można nałożyć, jeżeli od naruszenia obowiązku, o którym mowa w ust. 1, upłynął jeden rok.

Art. 54. 1. Jeżeli osoba kierująca działalnością nadawcy nie wykonuje decyzji wydanych na podstawie art. 10 ust. 4, Przewodniczący Krajowej Rady może wydać decyzję nakładającą na nią karę pieniężną, nie przekraczającą jednak jej sześciomiesięcznego wynagrodzenia.

2. Tej samej karze może podlegać osoba kierująca działalnością nadawcy za nieudzielenie lub udzielenie niezrzetelnych informacji na żądanie Przewodniczącego Krajowej Rady, przewidziane przepisem art. 10 ust. 2.

3. Decyzja nakładająca karę nie może być wydana, jeżeli od daty wydania decyzji, o której mowa w ust. 1, upłynęły dwa lata.

Art. 55. Kary, o których mowa w art. 53 i 54, podlegają wpłacie do budżetu państwa.

Art. 56. 1. Od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady wydanych na podstawie art. 10 ust. 4 oraz art. 53 i 54 służy odwołanie do Sądu Wojewódzkiego w Warszawie — sądu gospodarczego.

2. W postępowaniu w sprawach odwołań od decyzji, o których mowa w ust. 1, stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu postępowania cywilnego dotyczące spraw z zakresu przeciwdziałania praktykom monopolistycznym.

3. W razie złożenia odwołania od decyzji Przewodniczącego Krajowej Rady do sądu, stronie nie przysługują środki prawne wzruszenia decyzji przewidziane w Kodeksie postępowania administracyjnego, w szczególności dotyczące wznowienia postępowania, uchylecia, zmiany oraz stwierdzenia nieważności decyzji.

Rozdział 9

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy przejściowe i końcowe

Art. 57. W ustawie z dnia 30 grudnia 1950 r. o wydaniu Dziennika Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej i Dien-

nika Urzędowego Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” (Dz. U. Nr 58, poz. 524 i z 1991 r. Nr 94, poz. 420) w art. 1 w ust. 1 w pkt 2 po wyrazach „i ministrów” skreśla się przecinek i dodaje się wyrazy „oraz Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji,”.

Art. 58. W ustawie z dnia 26 marca 1982 r. o Trybunale Stanu (Dz. U. Nr 11, poz. 84 i z 1993 r. Nr 5, poz. 22) w art. 1 w ust. 2 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje pkt 7 w brzmieniu:

„7) członkowie Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.”

Art. 59. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o stosunku Państwa do Kościoła Katolickiego w Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. Nr 29, poz. 154, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425 i Nr 107, poz. 459) w art. 48 wprowadza się następujące zmiany:

1) ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sposób realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, regulują porozumienia między Sekretariatem Konferencji Episkopatu Polski a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.”,

2) w ust. 3 kropkę na końcu skreśla się i dodaje wyrazy „na zasadach określonych w przepisach ustawy o radiofonii i telewizji.”,

3) skreśla się ust. 4.

Art. 60. W ustawie z dnia 17 maja 1989 r. o gwarancjach wolności sumienia i wyznania (Dz. U. Nr 29, poz. 155, z 1990 r. Nr 51, poz. 297, Nr 55, poz. 321 i Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 95, poz. 425) w art. 25 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Kościoły i inne związki wyznaniowe mają prawo do emitowania w radiu i telewizji programów religijno-moralnych, społecznych i kulturalnych w sposób określony w porozumieniach między władzami danego kościoła lub innego związku wyznaniowego a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.”

Art. 61. W ustawie z dnia 23 listopada 1990 r. o łączności (Dz. U. Nr 86, poz. 504 oraz z 1991 r. Nr 69, poz. 293 i Nr 105, poz. 451) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 24 otrzymuje brzmienie:

„Art. 24. Przydział częstotliwości przeznaczonych do nadawania programów radiofonicznych lub telewizyjnych do powszechnego odbioru następuje na podstawie przepisów o radiofonii i telewizji.”,

2) w art. 80 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepis ust. 1 nie obejmuje zniżek w opłatach abonamentowych za używanie odbiorników radiofonicznych oraz telewizyjnych.”

Art. 62. W ustawie z dnia 4 lipca 1991 r. o stosunku Państwa do Polskiego Autokefalicznego Kościoła Prawosławnego (Dz. U. Nr 66, poz. 287 i Nr 95, poz. 425) w art. 36 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Sposób realizacji uprawnień, o których mowa w ust. 1, regulują porozumienia między Świętym Soborem Biskupów a jednostkami publicznej radiofonii i telewizji.”

Art. 63. 1. Znosi się Komitet do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja”, zwany dalej „Komitetem”. Przewodniczący Komitetu kieruje działalnością państwowej jednostki organizacyjnej „Polskie Radio i Telewizja” do czasu zarejestrowania spółek, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3.

2. Przewidziane w ustawach szczególnych zadania Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu w zakresie tworzenia i rozpowszechniania programów radiowych i telewizyjnych przechodzą na jednostki publicznej radiofonii i telewizji, odpowiednio do zakresu ich zadań ustawowych i statutowych.

3. Przewidziane w ustawach szczególnych zadania Komitetu oraz Przewodniczącego Komitetu w zakresie administracji państwowej przechodzą do właściwości Krajowej Rady.

4. Funkcje organu założycielskiego w stosunku do przedsiębiorstw państwowych oraz uprawnienia nadzorcze w stosunku do jednostek badawczo-rozwojowych podległych Komitetowi przejmuje Przewodniczący Krajowej Rady.

5. Zezwolenia na używanie urządzeń telekomunikacyjnych przeznaczonych do nadawania programów radiowych i telewizyjnych wygasają z dniem rozpoczęcia działalności na tym samym terenie przez nadawcę, któremu przyznano w koncesji częstotliwość wykorzystywaną dotychczas do nadawania programu, lecz nie później niż po upływie roku od dnia wejścia ustawy w życie.

6. Przepis ust. 5 nie dotyczy uprawnień wydanych na podstawie ustawy, o której mowa w art. 59.

7. Do nadawców posiadających zezwolenie, o którym mowa w ust. 5, i nadawców posiadających zezwolenia wydane w związku z ustawą, o której mowa w art. 59, przepisu art. 52 nie stosuje się.

8. Podmioty rozprowadzające programy w sieciach kablowych dostosują swoją działalność do wymogów określonych w rozdziale 6 w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia ustawy w życie.

Art. 64. 1. Minister Finansów zawiąże:

1) spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 2, z siedzibą w Warszawie i oddziałami terenowymi w Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie i we Wrocławiu,

2) spółkę, o której mowa w art. 26 ust. 3 pkt 1, z siedzibą w Warszawie oraz spółki, o których mowa w art. 26 ust. 3 pkt 2, z siedzibami w Białymstoku, Bydgoszczy, Gdańsku, Katowicach, Kielcach, Krakowie, Koszalinie, Lublinie, Łodzi, Opolu, Olsztynie, Poznaniu, Rzeszowie, Szczecinie, Warszawie, we Wrocławiu i w Zielonej Górze.

2. Minister Finansów może zawiązać spółki radiofonii regionalnej z siedzibami w innych miejscowościach niż wymienione w ust. 1 pkt 2.

3. Minister Finansów uzgodni treść statutów spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, z Krajową Radą. Statut spółki, o której mowa w art. 26 ust. 2, może przewidywać oddziały terenowe w innych miejscowościach niż wymienione w ust. 1 pkt 1.

4. Pierwsze zarządy spółek, o których mowa w ust. 1 i 2, powoła Krajowa Rada.

Art. 65. 1. Minister Finansów wniesie do spółek, o których mowa w art. 64 ust. 1, mienie pozostałe po likwidacji państwowej jednostki organizacyjnej „Polskie Radio i Telewizja”, zwanej dalej „PRTV”.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, w terminie 1 miesiąca od dnia wejścia ustawy w życie, szczegółowy tryb inwentaryzacji mienia wymienionego w ust. 1, zasadę podziału i przekazywania tego mienia oraz tryb rozpoznawania spraw spornych.

3. Czynności podejmowane w wykonaniu art. 64 ust. 1 i 2 są wolne od opłat sądowych i skarbowych; do opłat za czynności notarialne związane z zawiązaniem tych spółek stosuje się odpowiednio przepisy o przekształcaniu przedsiębiorstwa państwowego w spółkę.

Art. 66. 1. Grunty stanowiące własność Skarbu Państwa, będące w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie PRTV, z dniem zarejestrowania spółek stają się z mocy prawa przedmiotem użytkowania wieczystego tych spółek. Do użytkowania wieczystego nie stosuje się przepisów art. 41 ust. 1 ustawy z dnia 29 kwietnia 1985 r. o gospodarce gruntami i wywłaszczaniu nieruchomości (Dz. U. z 1991 r. Nr 30, poz. 127, Nr 103, poz. 446 i Nr 107, poz. 464) w części dotyczącej pierwszej opłaty.

2. Budynki i inne urządzenia oraz lokale znajdujące się na gruntach stanowiących własność Skarbu Państwa, będących w dniu wejścia w życie ustawy w zarządzie PRTV, z dniem zarejestrowania spółek stają się z mocy prawa własnością tych spółek. Nabycie własności następuje nieodpłatnie.

3. Nabycie prawa użytkowania wieczystego gruntów, o których mowa w ust. 1, oraz własności budynków, innych urządzeń i lokali, o których mowa w ust. 2, stwierdza się decyzją wojewody. W decyzji tej określa się również warunki użytkowania wieczystego, z zachowaniem zasad określonych w art. 236 Kodeksu cywilnego.

Art. 67. 1. Pracownicy PRTV stają się z mocy prawa pracownikami właściwej spółki, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Stosunek pracy pracowników zatrudnionych na stanowiskach kierowniczych, określonych przez Krajową Radę, ustaje z mocy prawa z dniem wpisania spółki do rejestru handlowego. Ustanie stosunku pracy jest równoznaczne w skutkach prawnych z rozwiązaniem stosunku pracy wskutek wypowiedzenia umowy o pracę przez zakład pracy. Zatrudnienie tych pracowników w spółce może nastąpić na warunkach uzgodnionych przez strony.

3. Za zobowiązania wynikające ze stosunku pracy, powstałe przed wpisaniem spółki do rejestru handlowego, odpowiada spółka.

Art. 68. 1. Na spółki przechodzą z mocy ustawy uprawnienia i obowiązki Komitetu i PRTV wynikające z decyzji administracyjnych.

2. Minister Łączności w porozumieniu z Przewodniczącym Krajowej Rady przydzieli spółkom, o których mowa w art. 26 ust. 2 i 3, częstotliwości wykorzystywane przez PRTV w chwili wejścia w życie ustawy do emisji programów telewizyjnych i radiofonicznych.

3. Uprawnienia do używania częstotliwości, o których mowa w ust. 2, przyznane innym podmiotom na podstawie dotychczasowych przepisów, wygasają z dniem przyznania tych częstotliwości spółkom.

4. Przydział częstotliwości, o których mowa w ust. 2, następuje bez opłat.

Art. 69. 1. Uprawniony organ powołujący członków Krajowej Rady na pierwszą kadencję po wejściu w życie ustawy wskaże, który z nich powołany został na okres dwóch, a który na okres czterech lat.

2. Pierwsze posiedzenie Krajowej Rady zwołuje Marszałek Senatu, który przewodniczy jej obradom.

3. Pierwszy Przewodniczący Krajowej Rady jest powoływany spośród wszystkich członków Rady pierwszej kadencji.

Art. 70. 1. Traci moc ustawa z dnia 2 grudnia 1960 r. o Komitecie do Spraw Radia i Telewizji „Polskie Radio i Telewizja” (Dz. U. Nr 54, poz. 307 i z 1984 r. Nr 54, poz. 275).

2. Do czasu wydania przepisów przewidzianych w ustawie, nie dłużej jednak niż przez okres 6 miesięcy, zachowują moc dotychczasowe przepisy wydane na podstawie ustawy wymienionej w ust. 1, o ile nie są sprzeczne z niniejszą ustawą.

Art. 71. Ustawa wchodzi w życie po upływie miesiąca od dnia ogłoszenia, z wyjątkiem przepisu art. 52, który wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1993 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*